

Нà ти, мале, отмъна.

132.

Бързо

Чер- но ми о- ко ер- ген- че, чер- но ми о- ко
еर- ген- че на дю- кян- че се- дѣ- ше

Черно ми око ергенче
На дюкянче седѣше,
Съ ябълка си играше,
Па на мома думаше:
— „Прийди, моме, пристжпи,
Вземи златна ябълка.“
Прийде мома, пристжпи,
И взе златна ябълка.
Той я хвана за ржка,
Та я дома заведе, (2)
Та я майци предаде:
— „Нà ти, мале, отмъна,
Тейно бѣла премъна,
Брату китка зелена,
Сестра тънко плетене.“